Het blad voor stijldansers

Het Dansblad is een blad voor en door stijldansers. Hierin verschijnen diverse onderwerpen over stijldansen. Ook is er een mogelijkheid voor het plaatsen van berichten en/of advertenties. Deze kunnen via e-mail worden doorgegeven.

Het Dansblad is een uitgave van:

Fred Bolder's Ballroom Site

url: http://www.xs4all.nl/~fghb/ballroom.htm of

http://move.to/stijldansen

e-mail: fghb@xs4all.nl

Dit blad is als Word-bestand gratis te downloaden vanaf de bovengenoemde site.

Het Dansblad heeft ook een eigen domein.

url: http://www.dansblad.nl

Redactie: Fred Bolder, Miranda Harder-Jager en Petra Maas

Medewerkers: Suzanne Stoppels

Auteursrecht

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Fred Bolder's Ballroom Site aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor de juistheid van de in dit blad geboden informatie en eventuele schade veroorzaakt door deze informatie.

Inhoud

Nieuws	4
Ascii dansers	6
Dansen als entertainer	7
Hoe strik ik mijn stropdas?	9
Strip	10
Het swingt de pan uit	11
Dansdemo, dansschool Gerritsen te Stedum	
Een sprookje	14
Berichten	
Dansen op tv	21
Leuke links	

Het wordt vervolgd verhaal zal een tijdje niet verschijnen, omdat Petra het te druk heeft. Ze hoopt er snel weer mee verder te kunnen gaan.

Nieuws

Door: Petra en Miranda

SHALL WE DANCE?

Het is alweer bijna tien jaar geleden dat in een film een bedeesde Japanse zakenman al zijn moede verzamelde om op dansles te gaan bij de vrouw waar hij stiekem verliefd op was. Die film heette Shall We Dance?, was een enorme hit in de Japanse bioscopen en werd verkocht aan zo'n beetje elk land, inclusief Nederland. Dat er een Amerikaanse remake van zou komen is dan ook niet zo vreemd, hooguit dat het zo lang geduurd heeft. Gelukkig maar, want het

verhaal van Shall We Dance? is te goed om niet nog eens verteld te worden. En dus is het Richard Gere die de stoute dansschoenen aantrekt, en in het geniep lessen neemt van Paulina (Jennifer Lopez). En een stomende buitenechtelijke relatie begint? Daar kan accountant John Clark (Gere) alleen maar op hopen, want Paulina staat er om bekend dat ze niets met haar leerlingen begint. Thuis heeft John een lieve vrouw (Susan Sarandon) en fijne dochter, zijn baan is bevredigend en het ontbreekt hem aan niets. Toch bespeurt hij een leegte, en als hij op weg naar huis weer dezelfde mooie vrouw uit het raam van een danscentrum ziet staren, besluit hij zijn nieuwsgierigheid te volgen en kennis met haar te maken. Door dansles te nemen, natuurlijk. Probleem: hij kan er geen fluit van. Maar ja, daar neem je ook lessen voor. Pas gaandeweg leert hij dat dansen meer is dan ongestraft je handen op de billen van een vreemde vrouw leggen. Jennifer Lopez kan niet alleen prachtig dansen, maar ze ziet er ook schitterend uit en Stanley Tucci speelt een prachtige bijrol als een van Richard Gere's collega's, die er 's nachts een mysterieus dubbelleven op nahoudt. Release: 14 oktober

Richard Gere: Voetjes van de vloer
Dansen: een kolfje naar de hand van
Chicago-ster Gere zou je zeggen. Toch
ging de grijze romanticus stevig in de
leer om de fijne kneepjes van het
ballroom-dansen onder de knie te
krijgen. Dat typische Britse fenomeen
zou wel eens de inbreng kunnen zijn
van de Engelse regisseur Peter Chelsom
die met Shall we dance? dansscholen
aan heel wat nieuwe klanten gaat
helpen.

Met dank aan Léon Urlings

Round- en squaredansen

Round- en squaredansen, afgekort R&S-dansen, is al een eeuwenoude dans. Het is een combinatie van de dansen van de volkeren die samen kwamen toen Amerika ontstond; Duitsers (polka), Nederland, Engelsen (Engelse wals), Spanjaarden (Flamenco) en Portugezen. Om ervoor te zorgen dat deze verschillende nationaliteiten met elkaar konden dansen werd er een nieuwe dansvorm gecreëerd; R&S-dansen. Het is eigenlijk een ballroomdansen met heel veel dansfiguren. Deze dansvorm komt in Nederland niet veel voor en in het Noorden is zelfs maar een dansschool te vinden; The Bucket. Deze dansschool is wel op zoek naar nieuwe leden; jong en oud.

Voor meer informatie: 0524-551674 of ja.wierts@planet.nl

Bron: Dagblad van het Noorden

Musical 'Love me just a little bit more'

In deze musical lopen twee verhaallijnen door elkaar, namelijk de relatie tussen Tim en Melanie. Dat contact is met dwarsverbanden via een ander koppel ingekapseld in de affaire van een moeizame schoolmusical met als doel een plek te veroveren in de Soundmix Show van een zekere Henny Huisman. De liedjes van de Dolly Dots zijn uitgangspunt van deze musical, de formule is vergelijkbaar met de musical Mamma Mia!; wel het gebruik van de liedjes, maar een andere verhaallijn. Hoofdrollen in deze musical worden vertolkt door Froukje de Both, Charly Luske, Linda Wagenmakers en Paul Boereboom.

De musical is in het noorden van het land te zien in Ogterop, Meppel (14 okt), Geert Teis, Stadskanaal (16+17 okt), De Lawei, Drachten (20 okt), De Muzeval, Emmen (23 okt) en Martiniplaza, Groningen (15+16 januari).

Bron: Dagblad van het Noorden

Nederlandse dance gaat internationaal

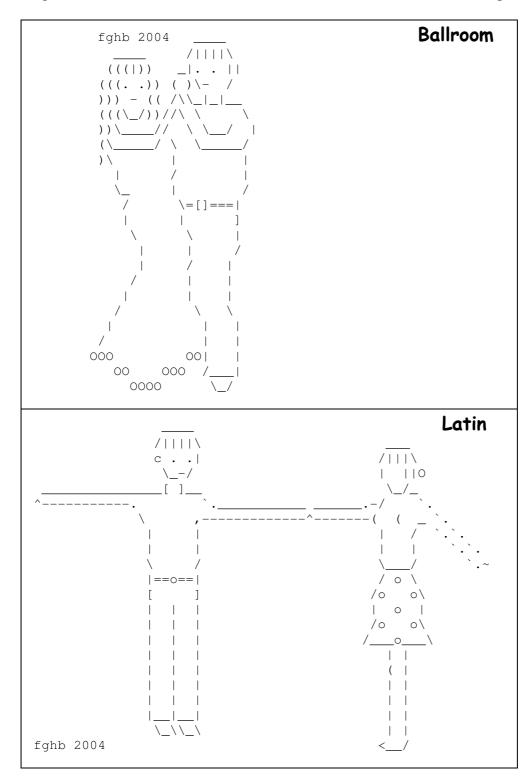
Nederlands staat op het gebied van dance op de kaart en de drie grote organisaties, United Dance Company, ID-T en Q-dance gaan hun geluk in het buitenland beproeven en daar evenementen organiseren.

Bron: Dagblad van het Noorden

Ascii dansers

Door: Fred

In dansblad 61 heb je kunnen zien dat je met de tekens op je toetsenbord leuke dansparen kunt tekenen. Ik heb intussen nog wat tekeningen gemaakt en in de volgende dansbladen kun je er nog meer verwachten. Teken zelf ook eens wat ascii dansers en stuur ze op naar fghb@xs4all.nl

Dansen als entertainer

Door: Miranda

Dansers dansen niet altijd alleen wedstrijden, maar kunnen ook dansen als entertainer. Denk bijvoorbeeld eens aan de dansers van de Fantasy World Dinner Show, de Can Can Girls in de Moulin Rouge in Parijs, de dansers bij Disneyland of het showballet dat tijdens muziekoptredens hun beste beentje voorzet.

Het showballet van Nederland wordt gevraagd als ondersteuning van een zanger of popgroep. Bij de Soundmixshow zijn ze ook altijd present. Deze dansers kennen enorm veel dansstijlen en zijn heel divers in hun kunnen. Ze worden op veel verschillende gebieden van dans opgeleid en veel van deze passen ze ook toe. Het vergt echter veel discipline, doorzettingsvermogen, kracht, maar ook geluk om tot het showballet door te dringen. Voordat je bij het showballet van Nederland danst, heb je een lange weg gehad.

In Den Haag zit de FaFa showdans-academie. Toen Annette Wijdom de dansgroep van Penny de Jager overnam, heeft ze het geheel uitgebouwd tot een opleidingsinstituut voor showdans en tevens voert Annette daar de regie over het professionele FaFa showdansballet. Deze dansgroep verzorgt shows van Japan tot Monaco, maar ze zijn ook veelvuldig te zien als achtergrondballet bij grote shows van bijvoorbeeld Lee Towers of Frans Bauer. In Monaco is het FaFa showballet zelfs het vaste ballet van Prins Albert bij glamourevenementen in Monaco. Daarnaast verzorgen ze ook dinnershows voor de Van der Valk hotels. Annette legt uit dat de meiden die in dit showballet dansen al op jonge leeftijd geselecteerd worden. Er wordt gekeken naar lichamelijke kwaliteiten zoals voldoende uitdraai van de heupen en lenigheid, maar er wordt ook gelet op uitstraling. Veel van de meiden die bij dit showballet dansen weten ook al vroeg dat ze professioneel danser willen worden.

De Can Can Girls uit Parijs zijn ook een voorbeeld van dansen als entertainer. De Can Can is een dans die oorspronkelijk ook uit Frankrijk komt en ook voornamelijk in dit land beoefend wordt. Bij deze dans gooien de dames hun benen, zoals op het plaatje hiernaast te zien is, hoog in de lucht en wapperen ze met hun rokken. Als je een film wilt zien waarin dansen als entertainer op deze wijze naar voren komt, moet je beslist de film 'Moulin Rouge' gaan kijken. De Moulin Rouge is in 'real life' de oudste revue van Parijs. Deze revue bestaat sinds 1889 en heeft dankzij de film 'Moulin Rouge' dit jaar een record aantal bezoekers gehad van 500.000 personen. Het doel van deze show is geen

hersenentraining, maar puur vermaak. De dames op het podium dansen met blote borsten en in sexy pakjes. Vaak worden in de kleding van zowel de dames als de heren veel glitters verwerkt. Ook wordt er veel pluche/veren voor gebruikt. In de danswereld heb je klassieke en moderne dansers. Bij de Moulin Rouge heb je niet een bepaald soort danser. Wel zijn de dansers afkomstig van allerlei landen over de hele wereld. De 'maîtresse de ballet' zorgt voor de coördinatie van het geheel: ze stelt de dansgroep samen, regelt dansaudities, regelt contracten, verzorgt de opleiding voor nieuwe dansers en zij is verantwoordelijk voor de make-up en de kostuums. De Can Can werd al in 1889, toen de Moulin Rouge opgericht

werd, in de revue gedanst en anno 2004 is deze dans nog steeds onderdeel van de show. Deze dans is inmiddels wereldberoemd. Als je nieuwsgierig bent naar de Moulin Rouge: voor € 90,00 kun je al een show kijken en voor € 120,00 kun je een show bekijken en tegelijkertijd dineren.

Dansen kan ook een vorm van erotisch vermaak zijn. De Can Can Girls zijn hier al een voorbeeld van, maar ook paaldansers die het dansen gebruiken om uit hun kleren te gaan kunnen hiertoe gerekend worden. Er zijn vele dames die paaldansen als beroep uitoefenen. Een show duurt vaak maar 5 tot 10 minuten, maar gedurende de avond worden er diverse shows opgevoerd. Vaak kleden de paaldansers zich in mooie gewaden en ook zeer regelmatig wordt er een 'toneelstuk' opgevoerd, waarbij een film als bv 'The Mask' als inspiratiebron dient.

Bron: Privé (informatie over FaFa showdansballet)

Programma Wannahaves 10-11-2001 (Moulin Rouge)

Linda, nr 2 (paaldansers)

Hoe strik ik mijn stropdas?

Door: Fred Bolder

Bij bepaalde dansavonden zijn de heren verplicht een stropdas of een strikje te dragen. Zelf draag ik nooit een stropdas, tenzij het verplicht is en ik er echt niet onder uit kan komen. Toen ik begon met dansen vroeg ik dan ook als eerste naar de kledingvoorschriften van de dansschool. Gelukkig draagt mijn dansleraar ook niet graag een stropdas. Bij normale dansavonden zijn er op onze dansschool geen speciale kledingvoorschriften. Als je dan toch besluit om een stropdas te dragen dan zit je misschien gelijk met het volgende probleem. Hoe strik ik mijn stropdas? Met een voorbeeld is dit wel te doen. Daarom leek het me handig om een eenvoudige knoop voor te doen. Er zijn trouwens wel 85 verschillende knopen mogelijk, maar slechts 10 voldoen er aan de eisen van een echte stropdasknoop. Wat je nu te zien krijgt is echt uniek, Fred met een stropdas! Hou er rekening mee dat je op de foto's natuurlijk het spiegelbeeld ziet.

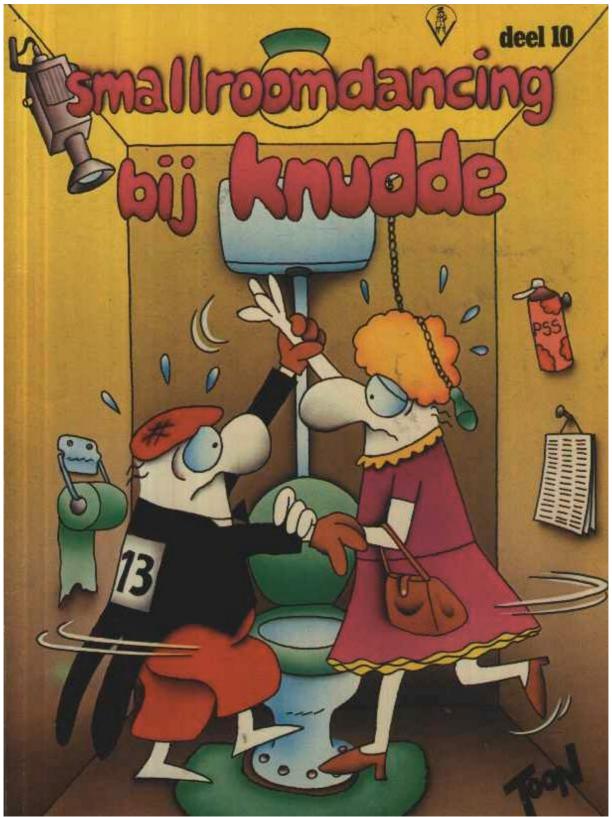
- 1. Doe het bovenste knoopje van je overhemd dicht en zet je kraag omhoog. Doe de stropdas om je nek waarbij het brede gedeelte links hangt. Het brede gedeelte moet ongeveer 30cm lager hangen dan het smalle gedeelte. Kruis nu het brede gedeelte over het smalle gedeelte.
- 2. Haal het brede gedeelte om het smalle gedeelte achterlangs naar links.
- 3. Haal het brede gedeelte om het smalle gedeelte naar rechts.
- 4. Haal het brede gedeelte van onder door het gat langs je nek.
- 5. Haal het brede gedeelte van boven door de lus die je net hebt gemaakt.
- 6. Trek de knoop strak door aan het smalle gedeelte te trekken.

Als je staat (ik zit) moet de stropdas met de punt op je broeksriem vallen. Zorg ervoor dat je stropdas niet te strak zit. Dit schijnt slecht te zijn voor je gezichtsvermogen. Als je de stropdas uit doet kun je het beste de knoop er uit halen. Kijk hier voor meer knopen: http://www.jeronimus.net/howto/stropdas/

http://www.jeronimus.net/howto/stropdas/ http://www.stomerijbravo.nl/Tips.html

Met dank aan mijn vader voor het lenen van de stropdas ©

Strip

Smallroomdancing

Het swingt de pan uit...

Door: Miranda

Iedereen kent het nummer 'Shake Rattle and Roll'. Dit nummer heeft echter twee verschillende uitvoeringen gehad. Het originele nummer is van 'Joe Turner Cover' en de cover met compleet andere tekst uit 1954 is gezongen door 'Bill Haley and His Comets'. Beide teksten zijn geschreven door Charles Calhoun. Hieronder beide songteksten van dit swingende nummer... (bron: http://www.history-of-rock.com).

Shake Rattle & Roll, 'Joe Turner'

Get outta that bed, wash your face and hands (2x)

Well, you get in that kitchen, make some noise with the pots and pans

Well, you wear low dresses, the sun comes shining through (2x)

I can't believe my eyes all that mess belongs to you

I believe to my soul you're a devil in nylon hose (2x)

Well, the harder I work, the faster my money goes

REFREIN: I said, shake, rattle and roll, shake, rattle and roll

Shake, rattle and roll, shake, rattle and roll

Well, you won't do right to save your doggone soul

I'm like a one-eyed cat peeping in a seafood store (2x)

Well, I can look at you and tell you ain't no child no more

REFREIN

I said, over the hill and way down underneath (2x) You make me roll my eyes, Baby, make me grit my teeth REFREIN

Shake Rattle & Roll, 'Bill Haley and His Comets'

Get out from that kitchen and rattle those pots and pans (2x) Well, roll my breakfast, 'cause I'm a hungry man.

REFREIN: I said Shake rattle and roll,

I said Shake rattle and roll,

I said Shake rattle and roll,

I said Shake rattle and roll;

Well you never do nothin'

to save your doggone soul.

Wearin' those dresses, your hair done up so right (2x) You look so warm, but your heart is cold as ice.

REFREIN

I'm like a one-eyed cat, peepin' in a sea-food store (2x)
I can look at you, till you don't love me no more.
I believe you're doin' me wrong and now I know,
I believe you're doin' me wrong and now I know;
The more I work, the faster my money goes.

REFREIN

Dansdemo, dansschool Gerritsen te Stedum (Zaterdag 11 september jl.)

Door: Suzanne Stoppels

Sinds 25 jaar heeft het Nederlandse Stedum contact met het Duitse Stedum. Dit contact is nog gesticht door de inmiddels oud burgemeester Mellema.

De Duitse inwoners waren 3 dagen in het Groningse plaatsje om weer eens te kijken hoe het er in het hoge noorden ook weer aan toe gaat.

Het uitwisselingsproject werd afgesloten met een feestavond, waar dansschool Gerritsen uit Farmsum een spetterende dansdemo verzorgde. Bovendien werd het publiek tussen de demo's door bezig gehouden met het aanleren van de blues, de Duitse polka en een paar basis passen salsa. De Duitse delegatie had een orkest mee gebracht dat er die avond vrolijk oplos speelde.

(het orkest: Theo's musikanten)

De demo bestond uit een cha-cha en werd aansluitend opgevolgd door een boogie-woogie. Na een pauze werd er tot slot nog salsa gedanst.

cha-cha (Albert en Hanny)

boogie-woogie (Eddy en Claudia)

Interactie met het publiek wordt vaak op prijs gesteld, maar over het algemeen is men in het begin toch best terughoudend wat betreft het meteen meedansen. Het publiek in Stedum had met het laatste geval geen enkele moeite, zowel de blues, de Duitse polka als salsa werden naar harten lust mee gedanst.

Zou het aan de lieftallige assistentes liggen of waren de mannen gewoon spontaan?

(Claudia met een enthousiaste leerling)

(3 'lieftallige'assistentes)

Tot slot moet ik vermelden dat de demo zeer geslaagd was, niet alleen in uitvoerend opzicht, maar ook de ambiance in de sporthal was zeer goed.

Het feest werd uiteindelijk compleet toen er tot besluit een hilarisch optreden was, van niemand minder dan Heino (compleet met grijze pruik en bril). Maar wat een avond, wat hebben we gelachen.... ©

(tijdens het schallen van het alom bekende 'doehoeoe' was het publiek niet te houden)

(Der Heino....)

http://www.dansschoolgerritsen.nl

Een sprookje

Door: Petra

Vroeger las ik heel veel sprookjes. Bijna ieder sprookje vond ik mooi. Nu lees ik nog steeds graag sprookjes, maar ik lees ze niet meer zo vaak als vroeger. Laatst herinnerde ik me ineens een sprookje over een meisje dat heel graag danste, maar ze was heel arm. Ik heb het opgezocht in mijn sprookjesboeken en het overgetypt. Het resultaat zie je hieronder:

Het meisje en de bosfee (uit:Gouden Sprookjes, ISBN 90 359 0630 6)

Er was eens een vrouw die haar man verloren had. Maar gelukkig had ze nog een dochtertje. Trees heette dat meisje. Ze waren erg arm en woonden in een klein hutje. Hun enig bezit waren een paar geiten. Maar toch voelde de vrouw zich niet ongelukkig. En Treesje nog veel minder. Dat kind was altijd even vrolijk en blij. Altijd kon je haar horen lachen en zingen. Trees zorgde voor de geiten. 's Morgens vroeg ging ze al met die dieren de heuvel op. Daar groeide heel veel heerlijk voedsel voor ze. En dan kwam ze 's avonds weer met haar geiten terug. Ze kreeg van haar moeder altijd een mandje met boterhammen mee. En ook een flinke dot vlas. Daar moest ze in de loop van de dag garen van maken.

Vrolijk huppelend ging ze 's morgens met haar geiten naar de weide op de heuvel. En daar begon ze direct te spinnen. Maar ze hield intussen de geiten goed in 't oog. Ze liet werkelijk geen minuut verloren gaan. Ze spon het vlas ijverig en als ze 's avonds van de heuvel terugkwam, liet ze vol trots aan haar moeder het werk zien dat ze die dag had gedaan. Op zekere dag, toen ze weer met het vlas bezig was, hoorde ze een licht geluid achter zich. Direct keerde ze zich om en tot haar grote verwondering zag ze een fee met een prachtige, lichtblauwe sluier. Ze danste over het gras. Maar zó mooi en zó sierlijk, dat Trees er haar ogen niet vanaf kon houden.

Trees danste zelf ook wel eens, want ze hield er erg veel van, maar zoals deze fee danste... Nee! Dat was iets wonderlijks. Trees hield haar adem in, bang als ze was daarmee de fee schrik aan te jagen. Maar die had haar al gezien. En ze kwam op Trees toehuppelen. 'Zo Treesje,' zei de fee. 'Ja, je hoort wel dat ik weet hoe je heet. Feeën weten heel veel van mensenkinderen. Ik vind je heel aardig. Ik houd zelfs een beetje van je. Want ik zie je elke dag zo vlijtig vlas spinnen. Dat doe je zeker voor je moeder?' 'Ja,' antwoordde het meisje. 'Ik kan niet de hele dag niets doen.'

'Daar houd ik van,' zei de fee weer, 'maar ik weet ook je ook van wat anders houdt. En dat is dansen. Zou jij vandaag niet eens een dansje met me willen maken?'

'Graag,' was het antwoord, 'maar ik heb daar haast geen tijd voor. Want als ik met u dans, blijft mijn werk liggen. En dan komt het garen niet klaar.'

'Nou, maar één dansje kan er toch wel vanaf?' probeerde de fee haar over te halen.en een ogenblikje later zweefde Treesje met de fee door het bos dat vlak naast de weide lag. Dàt was me nog 'ns dansen! Zo licht en zo heerlijk. Het was alsof Trees de grond helemaal niet meer raakte. Alsof ze met de fee zweefde in plaats van danste! En alles om haar heen scheen met haar mee te leven. Mee te genieten. De vogels zongen zoals Trees ze nog nooit had horen zingen. Mooiere muziek had Trees zich niet kunnen wensen. Treesje danste en danste maar. Ze dacht aan niets of niemand. Maar op het laatst werd ze toch wat moe en ze vroeg aan de fee even met dansen op te houden, zodat ze in het gras wat kon uitrusten. De fee begreep dat, maar toen Trees in het gras zat uit te rusten, was er ineens van die wonderlijke fee niets meer te zien, het was alsof ze in de lucht was verdwenen.

O, wat was dat wonderlijk heerlijk geweest! Wat had Treesje genoten. Wat was dansen toch fijn. En vooral met een fee! Ze genoot er nòg van. Maar... toen drong het ineens tot haar door

dat ze door al dat dansen geen garen had kunnen spinnen. Al haar werk van die dag was blijven liggen. Ja, toen kreeg ze er spijt van dat ze naar de fee had geluisterd.

'Wat ben ik dom geweest! Nu ligt al dat werk er nog,' klaagde ze. Maar het was te laat. Ze kon hoogstens nog een halfuurtje op de wei blijven. En in die korte tijd kon ze natuurlijk lang niet doen, wat ze in een hele dag klaar zou hebben gekregen. Toen ze dan ook met haar geiten weer naar het dal ging, had ze maar heel weinig gesponnen garen in haar mandje liggen. Ze hoopte dat haar moeder het niet zou merken. Ze zou de volgende dag direct heel vlijtig aan het werk gaan. Misschien kon ze dat van de vorige dag nog wel inhalen. Moeder vroeg er gelukkig niet naar wat ze die dag klaargekregen had. Ze vond wel dat Trees er nogal moe uitzag en stuurde haar bijtijds naar bed.

De volgende morgen ging Trees weer vroeg met haar geiten de heuvel op. Ze liep sneller dan anders. Om maar zo vroeg mogelijk boven te zijn. Dan kon ze direct aan het spinnen gaan. Ze deed dat die morgen zo snel dat ze alles om haar heen vergat. Zelfs de geiten. En dat gebeurde niet dikwijls. Tegen de middag was ze al een heel stuk opgeschoten. Ze rustte even uit om haar boterhammen op te eten. Dat moest óók vlug gebeuren, want ze wilde meteen weer snel doorgaan.

En onder het spinnen schoot het bezoek van de fee van de vorige dag weer door haar gedachten. Wat was dat toch heerlijk geweest! Maar nee, niet meer aan denken. Want door dat dansen had ze haar werk die dag niet klaargekregen. Nee, vandaag was er geen tijd voor dansen, sprak ze in zichzelf.

'Maar dat méén je toch niet?' hoorde Treesje aan haar oor fluisteren. Ze draaide zich om. En daar zag ze die schone fee van de vorige dag weer.

'Waarom wil je vandaag niet dansen?' vroeg de fee. 'Je houdt er toch zo van?'

'Ja, natuurlijk wel,' antwoordde Trees, 'maar gisteren heb ik door het dansen mijn vlas lang niet klaargekregen. En daarom moet ik vandaag dubbel zo hard werken.'

'O, is dat alles? Dat maak ik wel in orde. Reken maar op mij. Als jij dansen wilt, doe dat dan maar gerust. Vergeet alles om je heen en dans...dans...'

Toen kon Treesje geen nee meer zeggen. Het was de vorige dag ook zo heerlijk geweest. En het ging nu ook weer zo fijn. Ze huppelde en danste met de fee. En alles om haar heen scheen met haar mee te genieten. De geiten huppelden over de wei en de vogels zorgden weer voor muziek, alles was vreugde, licht en vrolijkheid.

Maar langzamerhand werd het gezang van de vogels minder en ze zag dat de zon al erg laag stond. Maar had ze dan al die tijd gedanst? Ze kon het zich niet indenken. En toen ineens kreeg ze een schok. Het vlas! Hoe moest ze het vlas nog klaarkrijgen? Hoe had ze dat kunnen vergeten?!

Maar de fee had haar gedachten geraden. Ze nam het vlas op en begon het voor Trees te spinnen, zó vlug, dat het in een paar minuten klaar was. Trees kon van verbazing geen woord zeggen. En toen ze eindelijk de fee wilde bedanken, was die al verdwenen.

Trees was blij. Ze had ook die dag met de fee gedanst. En toch was al het werk klaargekomen. Ze deed al het gesponnen garen in haar mandje. Toen riep ze de geiten bij elkaar en ze daalde weer af naar beneden. O, wat een heerlijke tocht naar huis was dat! Het meisje zong het hoogste lied, terwijl de geiten om haar heen huppelden.

Toen ze thuiskwam was het eerste wat moeder zei: 'En? Heb je vandaag meer gedaan dan gisteren? Ik heb gisteravond in je mandje gekeken, maar daar lag niet veel in.'

'Ja, maar vandaag heb ik dat helemaal ingehaald. Kijk maar!'

Ze wilde moeder nog vertellen van die mooie fee, met wie ze zo heerlijk had gedanst en die later haar werk had afgemaakt. Maar moeder had geen tijd. Die liep direct naar de keuken om verder voor het eten te zorgen. 's Avonds in haar bed dacht Trees nog veel aan het fijne dansen met de fee in het bos...

De dag daarop ging het meisje weer, zoals elke dag, met haar geiten naar de wei. Ze keek om zich heen. En ze bracht haar dieren naar een plek waar ze volop gras konden vinden. Daarna ging ze weer vlijtig aan het spinnen. Maar ze kon haar gedachten gewoonweg niet alleen bij het werk houden. Steeds weer dacht ze aan de fee. En ineens sprong ze op en ze riep tegen de geiten: 'Nou zal ik jullie eens laten zien, hoe goed ik ook alléén kan dansen.'

En ze begon te dansen en te draaien, net alsof ze de fee zelf was.

'Nou, ik moet zeggen dat je het al prachtig doet!' hoorde ze ineens een stem achter zich. 'Je danst al bijna net zo mooi en sierlijk als ik.'

Het was de fee. Die had al een poosje glimlachend toegekeken... 'Maar je vindt toch zeker ook wel, dat het met ons tweeën nòg beter gaat?'

Treesje dacht even na. Ze zou zo graag, zo dolgraag weer met de fee gaan dansen. Maar het vlas... het vlas...

'O, ik weet wel waar je weer aan denkt,' zei de fee. 'Wees maar niet bang. Ik heb je toch gisteravond ook geholpen?'

En op die manier was Treesje weer heel gauw door de fee overgehaald. Een ogenblik later zweefde ze weer met haar over het gras. Het was alsof het dansen elke dag heerlijker werd. Zo heerlijk als die dag had Trees nog niet met die vriendelijke fee gedanst. Trees dacht nu werkelijk nergens meer aan. Aan geen moeder, aan geen geiten, aan geen vlas. Waar ze alleen maar aan dacht, was dansen. Licht en luchtig. Ze zwaaide en ze draaide, totdat ze eindelijk doodmoe aan de kant ging zitten. Toen pas zag ze dat het zelfs nog later was geworden dan de vorige dag. De zon stond al veel lager...

Nu begreep Trees weer wat ze had gedaan. Ze dacht aan het vlas dat ze niet klaar had gekregen. Maar de fee had haar gedachten wéér geraden! Die nam het mandje van Trees en ging aan het spinnen. Een ogenblik later was het mandje al helemaal vol met gesponnen garen. De fee sloot het mandje en zei: 'Nu zo vlug mogelijk naar huis. Anders wordt je moeder ongerust. Maar niet in het mandje kijken voordat je thuis bent.'

Trees riep snel de geiten bij elkaar en snelde de heuvel af naar huis. Maar onder het lopen dacht ze aan de woorden van de fee. Waarom zou die gezegd hebben dat ze niet mocht kijken? En toen werd Trees toch zo nieuwsgierig, dat ze even stilstond. Met het mandje in haar handen.

'Héél even kijken,' zei ze, want ze vond het mandje zo licht. Het was net of er helemaal geen gesponnen garen inzat.

Ze lichtte het deksel op en ... nee maar, dat had ze van de fee toch niet gedacht! Dat die haar zó zou bedriegen. Want wat zag ze in het mandje liggen? Boombladeren. Niets anders dan boombladeren. Boombladeren in plaats van gesponnen garen...

Wat was dat een tegenvaller voor haar. Had ze die dag maar doorgewerkt. Dan zou al het garen klaar zijn geweest. En nu kwam ze met boombladeren thuis. Daar had ze de fee niet voor nodig. Die had ze zelf wel kunnen plukken! Ze was zo woedend dat ze alle bladeren uit het mandje gooide. De geiten waren er direct bij en aten ze op. Alleen in de hoekjes van het mandje bleven nog wat bladeren hangen. Dat zag Trees niet eens...

Moeder stond buiten aan de deur al te wachten. En toen werd Treesje bang! O, wat zou moeder tegen haar tekeergaan.

Maar moeder zag er helemaal niet naar uit dat ze boos op Trees zou worden. Al van verre riep ze naar het kind: 'Wat heb je gisteren met het vlas gedaan?'

'Ik, moeder? Gesponnen natuurlijk! Anders niet!' antwoordde ze.

'Maar dat kan niet. er is iets vreemds gebeurd,' ging haar moeder door. 'Ik ben de hele dag aan het winden geweest. Ik had wel tienmaal zo veel als andere dagen. En het hield maar steeds niet op. Het lijkt wel of een of andere geest dat vlas voor je gesponnen heeft, dacht ik op een ogenblik. En op hetzelfde moment kwam er geen draad meer af.'

Terwijl moeder dat vertelde was Trees bleek geworden. Ja, nu moest ze toch wel vertellen over de fee en het dansen. En dat de fee daarna het vlas voor haar gesponnen had. Moeder hield haar stoel vast van schrik.

'Maar kind,' riep ze uit, 'dat is geen fee geweest, maar een heks die zich in een fee heeft omgetoverd. Je bent heel onvoorzichtig geweest. Je had zelf wel behekst kunnen worden. Ze heeft jou blijkbaar aardig gevonden. Daarom heeft ze je geen kwaad gedaan. Maar waarom heb je me dat gisteren niet verteld? Dan zou ik misschien nu nòg aan het opwinden zijn. Wat hadden we dan een geld voor het gesponnen vlas kunnen krijgen.'

'Ik wilde het u vertellen, maar u ging direct de keuken in,' hakkelde Trees.

'Zo! En wat is er vandaag gebeurd? Weer gedanst? En heeft ze weer voor je gesponnen?' 'Ja,' zei Trees heel zachtjes, 'maar... ik mocht niet in het mandje kijken tot ik thuis was. En dat heb ik wèl gedaan. En ik zag dat er in het mandje niets anders dan boombladeren zaten. Ik werd zo kwaad dat ik al die bladeren eruit heb gegooid. De geiten hebben ze opgegeten. Nee, u hoeft niet te kijken. Er is geen blad meer over.'

Maar moeder keek toch in het mandje. En wat zag ze daar in de hoek liggen? Geen boombladeren, maar blinkende, splinternieuwe goudstukken. Moeder nam ze in haar handen, allemaal. Maar er bleven er steeds evenveel in het mandje liggen. Moeder haalde ze er weer uit. En opnieuw lagen er nieuwe...

Dus... de fee had toch geholpen. En goed ook. Want nu waren moeder en Trees ineens schatrijk. Ze konden alles kopen wat ze wilden hebben. Het hutje werd verbouwd. Er kwam een leuk gezellig huisje voor in de plaats. Met leuke meubelen en een prachtige tuin, vóór en achter. Er kwam ook een prachtige koets met twee schimmels. Daar gingen Trees en haar moeder elke dag mee uit rijden.

Maar al die weelde en overvloed begonnen Trees te vervelen. Veel liever had ze gehad dat ze in hun hutje waren blijven wonen. Heel dikwijls liep ze de heuvel op, naar de wei en naar het bos waar ze vroeger altijd met de geiten heen trok. En dan ging ze op hetzelfde plekje zitten waar ze vroeger altijd zat, en keek om zich heen. Ze had zo heel graag gehad dat de fee met de prachtige, doorzichtige sluier nog eens was gekomen. Met wie ze zo heerlijk, zo licht en zo luchtig had gedanst en gezweefd. Maar... Treesje heeft haar nooit meer teruggezien, hoe verlangend ze ook steeds om zich heen keek.

Berichten

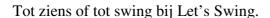
Op deze pagina kun je gratis berichten en/of advertenties plaatsen. Stuur hiervoor een mailtje naar fghb@xs4all.nl.

Let's Swing!

De enige echte Rock & Roll dansschool van het Noorden nodigt u graag uit voor het volgende:

Kom eens kijken op een van de lesavonden. Op de dinsdag en woensdagavond bent u vanaf 19.30 uur van harte welkom om geheel vrijblijvend te kijken.

Dus kom gezellig langs bij Let's Swing aan de Nieuwe St Janstraat (buurthuis) of bezoek onze website, waarop u ook alle laatste nieuwtjes kunt vinden: http://www.letsswing.nl

2 Ballroomjurken en 1 Latin jurk te koop

- 1. Paarse ballroomjurk met veel strass. De jurk is onderaan donkerpaars en boven is hij wat lichter paars, maat 36, zonder boa.
- 2. Zwarte ballroomjurk met boa, met een rode float, maat 36.
- 3. Oranje met rode latinjurk, maat 36 en veel strass, het is een kort model.

Voor meer informatie/foto's: Kristel Dijkstra (A-klasse) tel: 0524-516116

Kristel_dijkstra@hotmail.com

Ballroomjurk te koop

De jurk (maat 38-42) is in goede staat. De jurk is in de kleuren flamed tango en zwart, er zitten losse mouwen bij waar een float aan vast zit, ook in flamed tango. De jurk heeft een open rug en meerdere onderrokken. Op het flamed tango gedeelte zitten swarovski rhinestones in de kleur crystal ab en op het zwarte gedeelte in de kleur black diamant. Voor meer informatie kun je mailen of bellen.

mail: judjestrating@yahoo.com

tel: 06 23327522

Ballroomjurken te koop

Witte ballroomjurk (stof: georgette, veel (o.a. grote) Swarovski-stenen), maat 36. Zowel met als zonder bontje (om de nek) te dragen (zie beide foto's). De jurk is een half jaar oud en 6 keer gedragen, prijs: EUR 450,00.

Grijs/rode ballroomjurk (stof: grijze georgette, rode kant en grijze kanten accenten), maat 36. De jurk is ruim een jaar oud en 2 keer gedragen, prijs: EUR 250,00 (inclusief alle sieraden).

Voor informatie: Patricia Ligtvoet (hoofdklasse NADB) ligtvoetpatricia@hotmail.com

Dansen op tv

Met dank aan Miranda Binnendijk

Leuke links

Door: Fred

Traditional Fijian Dance

http://www.stampsfiji.com/tfdance.htm Danspostzegels

WebMuseum

http://www.ibiblio.org/wm/paint/auth/degas/ballet/Ballet schilderijen van Degas

Shall we dance

http://www.apple.com/trailers/miramax/shall_we_dance.html http://www.themovieinsider.com/multimedia/top.php?mid=1782 Bekijk de preview

Dans clipart

http://dir.nvtech.com/Entertainment/Performers/Dancers/Ballroom/ http://uselessgraphics.com/dancers1.htm (44 pagina's met animaties) http://www.twosteptidewater.com/free_dance_clipart1.htm http://www.100000freecliparts.com/clipart/Culture/dance2/index.html

Swing is the thing

http://www.swing-is-the-thing.nl Stijldansen op live muziek